

30-4, không chỉ là chuyện ‘quá khứ’

26 Tháng Tư 2019

Mạnh Kim

Trong khi trong nước giăng ra cờ phướn “Mừng ngày giải phóng thống nhất đất nước” thì kiều bào tại nhiều nước lại mặc niệm “Ngày Quốc hận”. Khi những câu chuyện “chiến thắng” của phía “bên này” được đặc ý tung ra thì “bên kia” người ta nhắc nhau những bi kịch không thể quên trong nhà tù cộng sản lẫn những giọt nước mắt cay xót của lớp lớp thuyền nhân. 44 năm sau ngày 30-4-1975, oán hận giờ còn được chất thêm, không chỉ với gánh nặng quá khứ...

Trong bản “Hướng dẫn tuyên truyền kỷ niệm 44 năm ngày giải phóng miền Nam 30/4” đưa ra ngày 4-4-2019, Ban Tuyên giáo Đảng cộng sản Việt Nam “chỉ đạo”:

- Tuyên truyền giá trị, ý nghĩa lịch sử và tầm vóc thời đại của cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước; đường lối cách mạng Việt Nam, đường lối kháng chiến chống Mỹ cứu nước của Đảng ta; khẳng định sự lãnh đạo đúng đắn, sáng suốt của Đảng và Chủ tịch Hồ Chí Minh về đường lối chiến tranh nhân dân, toàn dân, toàn diện, đánh địch bằng ba mũi giáp công, trên cả ba vùng chiến lược trong cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước.

- Nêu bật sức mạnh đại đoàn kết toàn dân tộc, tinh thần chủ động, sáng tạo, ý chí tự lực, tự cường của quân và dân ta; sức mạnh của hậu phương lớn miền Bắc với tiền tuyến lớn miền Nam; sự giúp đỡ to lớn của bạn bè quốc tế và nhân dân yêu chuộng hòa bình trên thế giới đối với sự nghiệp đấu tranh giành độc lập dân tộc của nhân dân ta; những nét đặc sắc của nghệ thuật quân sự Việt Nam, đỉnh cao là cuộc Tổng tiến công và nổi dậy mùa Xuân năm 1975, giải phóng hoàn toàn miền Nam, thống nhất đất nước...

- Tuyên truyền về thành tựu kinh tế, văn hóa, xã hội, quốc phòng, an ninh, đối ngoại và xây dựng Đảng của đất nước, của tỉnh và các đơn vị, địa phương trong thời gian qua, đặc biệt là trong công cuộc đổi mới và hội nhập quốc tế hiện nay; khẳng định sự kế thừa, phát huy tinh thần “quyết thắng” và chủ động nắm bắt thời cơ trong chiến dịch Hồ Chí Minh mùa Xuân 1975

để đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa và hội nhập quốc tế...

Với bài *Xuyên tạc lịch sử chính là phá hoại tương lai*, báo *Quân Đội Nhân Dân* ngày 22-4-2019 đã nã phát đạn “chào mừng ngày thống nhất” theo chỉ đạo Tuyên giáo. Bài báo viết:

“Cứ đến dịp kỷ niệm 30-4 hằng năm, lại xuất hiện những cụm từ cũ rích, cố tình tô vẽ lại những quan điểm sai lầm. Gần đây, trên một trang xưng là của cộng đồng người Việt ở nước ngoài vẫn nhắc lại những từ ngữ như “tháng Tư là tháng “vo gạo bằng nước mắt”, “mùa quốc hận-tháng tư đen”. Nhiều trang mạng viết coi cuộc kháng chiến thực chất chỉ là nội chiến, là chiến tranh ủy nhiệm, chiến tranh ý thức hệ nên không có gì đáng tự hào. Một số ít người tự cho mình là cấp tiến, tùy tiện phán xét quá khứ, cho rằng kỷ niệm ngày chiến thắng không phải là một việc “tử tế”... Sự dối trá, hèn hạ phỉ báng lịch sử, khơi gợi hận thù để lặp lại sai lầm, kích động mâu thuẫn... không chỉ là hành động vô luân, vô ơn với tiền nhân, với người hy sinh vì hòa bình, độc lập, thống nhất mà còn là sự phá hoại tương lai của dân tộc. Chúng ta phải kiên quyết lên án, xóa bỏ những tư tưởng ấy để “mở nền thái bình muôn thuở”, “dập tắt chiến tranh muôn đời”.

Bản “Hướng dẫn tuyên truyền kỷ niệm 44 năm ngày giải phóng miền Nam” cùng với bài báo trên cho thấy, chiến tuyến “quốc-cộng” vẫn còn sờ sờ. Phân biệt “địch-ta” giữa những người mang chung dòng máu vẫn không hề biến mất. Lòng hận thù và nghi kỵ vẫn chưa nguôi. Thậm chí mới đây, trong buổi gặp kiều bào tại Cộng hòa Czech ngày 17-4-2019, Nguyễn Xuân Phúc, Thủ tướng CHXHCNVN, còn nói: *“Khi tôi đón ông Donald Trump vào thăm chính phủ, thì ông cầm lá cờ Việt Nam ông đưa lên cao thế này... Đó là gì? Là bọn phản động, lưu vong người Việt và chống chúng ta rã rời chân tay luôn! Ai “chân tay rã rời”, trong số “kiều bào ta ở nước ngoài là một phần máu thịt không thể tách rời”?*

44 năm qua, chưa có dịp 30-4 nào mà vấn đề hòa hợp-hòa giải được chính thức đặt ra. Bất luận nhai đi nhai lại rằng “Hòa hợp, hòa giải dân tộc là một chủ trương, chính sách nhất quán của Đảng và Nhà nước ta, được nhân dân Việt Nam, bạn bè quốc tế công nhận” – như được lặp lại lần nữa trong bài viết trên tạp chí *Quốc Phòng Toàn Dân* ngày 22-3-2019, chưa thời điểm 30-4 nào mà những kẻ “chiến thắng” mời người “thua cuộc” trở về cùng ngồi trên một bàn với nghị trình và lộ trình xóa bỏ hận thù quá khứ để xây dựng tương lai chung. Chế độ cộng sản, từ 1975 đến nay, vẫn giương súng bắn vào “kẻ thù quá khứ”, trong khi luôn tránh né nguồn gốc và nguyên nhân tại sao *“bọn phản động và lưu vong người Việt” cứ mãi “khơi gợi hận thù”*. Những cái chết vùi thây trong trại “cải tạo” hay cảnh người ăn thịt người trong các chuyến vượt biên liệu có thể được xóa toẹt đi, khi mà, thậm chí một lời xin lỗi còn chưa được đưa ra?

44 năm dẫn dắt đất nước “mở nền thái bình muôn thuở”, “chế độ mới” đã thay thế “chế độ cũ” bằng gì? Một nền chính trị “bát nháo, đảo chính triền miên” với hệ thống chính quyền “tham nhũng tận cùng”, như cách mà hai nền Đệ nhất và Đệ nhị VNCH được hệ thống tuyên truyền cộng sản miêu tả, đã được thay bằng một chính thể tham nhũng tệ hại gấp bao nhiêu lần? Chế độ mới không chỉ có một “gia đình trị” mà nhan nhản “gia đình trị”. Nền chính trị “chế độ mới” chưa từng xảy ra đảo chính nhưng các cuộc thanh trừng chặt chém phe nhóm

bây giờ đã trở thành “trò chơi vương quyền” ngày càng khốc liệt lôi kéo sự theo dõi hồi hộp trong hứng thú của “một bộ phận không ít người dân”. Đằng sau bức màn nhung của cuộc chiến cung đình, người dân mặc tình đồn đoán ai lên, ai xuống; thậm chí ai giết ai và kẻ nào chết vì bị đầu độc gì. Một nền chính trị như thế có thể được gọi là “ổn định”?

“Cái gọi là “tự do báo chí của VNCH” như một số kẻ vẫn rêu rao thực chất chỉ là lừa bịp, giả dối” – báo Nhân Dân (trong bài *Sự thật không thể chối cãi*, số ra ngày 31-8-2018) viết. Tuy nhiên, hệ thống “báo chí cách mạng” của chế độ cộng sản có sự kiện nào tương tự “Ngày Ký giả đi ăn mày” như miền Nam trước 1975 để phản đối kiểm duyệt báo chí? Chế độ mới không “lê máy chém đi khắp miền Nam” nhưng họ kéo máy ủi đi khắp tỉnh thành cả nước trong các vụ cưỡng chiếm đất đai. Chế độ mới đã thay nền giáo dục VNCH từng được đánh giá cao nhất nhì Đông Nam Á thành một môi trường giáo dục bệ rạc cùng tình trạng suy thoái đạo đức tuột xuống tận cùng... 44 năm đảng đảng đã đạt được những “thành tích” như thế, trong tiếng vỗ tay tự huyễn và trong sự mĩa mai của người dân khi họ cười cợt với những “tự hào quá, Việt Nam!”...

30-4 bây giờ không chỉ là sự nhắc lại quá khứ. Nó còn là dịp nhìn lại quê hương hiện tại với sự tự vấn rằng “Việt Nam quê hương tôi” sẽ tiếp tục điêu tàn và tan hoang đến mức nào, để người dân lại nổi điên trước sự hỗn loạn giáo dục, để những tiếng than van vận nước nổi trôi trước sự thao túng của “người anh em” Trung Quốc lại cất lên không ngưng, để cơn tức giận lại nổ bùng trước sự chứng kiến các vụ lũ lượt tháo chạy ra nước ngoài của “cán bộ cộng sản” nhằm tránh “thụ hưởng” những “thành tựu” mà “Đảng quang vinh” của họ mang lại. “Hận thù 30-4” giờ đây không chỉ liên quan quá khứ và sự cần thiết của việc thể hiện cụ thể chuộc lỗi quá khứ. Óan ghét và mâu thuẫn bây giờ còn là vấn đề của hiện tại và sự cần thiết điều chỉnh để sửa sai hiện tại. 44 năm sau cuộc nội chiến ý thức hệ, chính quyền cộng sản giờ đã “thành công” trong việc tạo ra một cuộc chiến “ý thức hệ” khác, mỗi lúc mỗi âm ỉ gay gắt, giữa khao khát dân chủ của người dân và cái “mô hình” gọi là “dân chủ tập trung” của chế độ. Trong cuộc xung đột “nội chiến” mới này, không còn là cuộc đọ súng của hai miền Nam Bắc. Nó là cuộc đối đầu giữa người dân từ Bắc xuống Nam trên một quốc gia thống nhất, với một chế độ cai trị đang “rã rời chân tay” bởi sự đối trá và bao che đối trá của họ chưa bao giờ bị lật tẩy nhanh bằng lúc này.

Mạnh Kim

Nguồn:VOA

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/ManhKim.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10800 TÁC PHẨM